

Ralf Schmidt

Seminarie "Europese procedure voor geringe vorderingen: onbekend of onbemind?" – Verordening EU 861/2007

Inleidende opmerkingen

- R.S. doet uitspraken ten persoonlijke titel en niet als voorzitter van een vereniging van magistraten!
- R.S. is persoonlijk een voorstander van de moderne methoden om processen aan te spannen (eenzijdige verzoeken, formulieren, nieuwe technologieën – toch is hij geen DN) en dit om praktische en financiële redenen (omdat de interventie van een “advocaat” en “rechtsbeoefenaar” niet vereist is) INZAKE DEZE MATERIE.

Enkele statistische gegevens: 1/3 procedures 861/07 en 2/3 procedures 1698/06 (betalingsbevel).

- Volgens mij, in het algemeen onvoldoende gekend (soms een voetnoot in een vonnis over de gangbare procedure).
- Procedure is gekend door de incassobedrijven, buitenlandse ondernemingen (Pools, Tsjechisch, ...) en een minderheid van advocaten. Het is dus zinvol publiciteit te maken op het niveau van de federaties, de handelaars (CHC en individueel), de consumentenorganisaties, de ordes etc...

Vooraf „buitenlanders“ met schuldvorderingen in het kanton Eupen tegen natuurlijke en rechtspersonen zijn vragende partij. Daarnaast ook schuldeisers die in het kanton gevestigd zijn en hun rechten doen gelden tegenover personen die in het buitenland verblijven of gevestigd zijn (toepassing van de Verordening 44/2001 gewijzigd door 1791/2006).

Ondanks het Europees karakter van deze wetgeving, wordt vaak naar het nationale recht verwezen:

- Vragen i.v.m. de territoriale en absolute bevoegdheid (in België op zijn minst) met alle gevolgen van dien (bv. art. 640 Gerechtelijk wetboek).
- Beoordeling van de eis die overduidelijk ongegrond of onontvankelijk is.
- Kosten van de procedure.
- Opvolging van de eisen die buiten de toepassing van de verordening vallen (art. 2).
- Instellingen van beroep (overweging 26 en art. 17, dat minder expliciet is).

Concreet

1. „Papieren“ procedure vermits art. 52 van Gerechtelijk wetboek (nog) niet van toepassing is (falen van Phénix-project).

1bis. De heffing van de griffie bedraagt € 27 (in overeenstemming met art. 269 Reg. W.)

Suggesties voor wat de wet zou moeten inhouden (lege ferenda): los de vraag i.v.m. de effectieve verblijfplaats van de vermoedelijke schuldenaar op: nu wordt de aangifte gedaan op basis van het adres dat door de schuldeiser wordt opgegeven: De procedure wordt soms na de betekening stopgezet omdat de schuldenaar niet meer in het kanton gevestigd is.

Oplossing: Of de eiser voegt een uittreksel uit het bevolkingsregister bij zijn eis, wat belastend is voor de buitenlandse justitiabelen, of de aangezochte rechtbank controleert op voorhand of de vermoedelijke schuldenaar/verweerder nog steeds gedomicilieerd is in het kanton of arrondissement.

2. Bijlagen bij het verzoek: bruikbare bewijsstukken: facturen, briefwisseling, e-mails bij geschillen over internetaankopen.
3. Er kan aan de eiser gevraagd worden zijn formulier in te vullen: bv. Hoeveel bedragen de gevorderde interesten (rentevoet, wettelijke basis etc.).
4. Het betreft in principe een geschreven procedure – eveneens in Belgisch recht (art. 2281 Gerechtelijk wetboek). Het werkt, zie procedure 11 B 3 tussen twee advocaten over de honoraria.
5. De betekening van de vordering gebeurt d.m.v. een ontvangstbevestiging (art. 2281 Burgerlijk wetboek niet van toepassing) – moet streng nageleefd worden om de rechten van de verdediging te beschermen (zie EET 805/2004).
6. De schuldenaar/verweerder beschikt over 30 dagen om te reageren, of met het daartoe bestemde formulier, of per brief, e-mail, fax etc. Dit is het meest voorkomende geval.
7. Taal: In Eupen, alles in het Duits, Duitstalige rechterlijke bevoegdheid, omwille van de Belgische taalwetgeving (wet 1935).
8. De uitspraak gebeurt onder de vorm van een VONNIS en niet van een „formulier“ zoals bij de verordening over het betalingsbevel 1698/06 – verhoogt de transparantie voor de gewone justitiabele.
9. Zitting kan d.m.v. videoconferentie (in België is men niet uitgerust om deze bv. Met Skype te doen!).
10. Functie van de minnelijke schikking (art. 12.3) – enkel in geval van betwisting – in de contradictoire fase van het verhoor.
11. Het beroep (art. 17) – in de nationale wetgeving, geen gewoon beroep mogelijk tegen vonnissen voor geschillen van minder dan € 1240, maar weten niet wat de Belgische staat hierover heeft laten weten.

Verzet: ja zie bepaling 26.